

Skemmt

Kommuna tírrar kynslívið

VESTMANNA KOMMUNA

LEITA EFTIR

Forsíða

Kommunan

Bygðarráðló

Kunning

Bygging og bústaður

Barnagarðar

Havnin

Saga/Myndir

Slóðir

Spyr bara

Lokala Agendafelagið

Samband

Vestmanna kommuna

Bakkavegur 16

Postboks 91

FO-365 Vestmanna

Tel. +298 770 100

Fax +298 770 101

vestmanna@vestmanna.fo

Kontunummur

Elk Banki 9181-1230974

Fø. Banki 6460-1106289

Barnaansing 6460-1560281

Upplatingartíðir

Kommunuskrivstovan

mánadag-fríggjadag

kl. 09.00 - 15.00

Lýsing:

Enn einaferð verður Loyndin at hitta á Bryggjuni í Vestmanna!!!
Við útvaldum vörum, sexutum móta-show við língrí og undírlæðum :-)
So nú er høvi hjá damunum at shoppa og harrunum at finna tað
perfektu gávuna til síneehem eg meini konuna... Loyndin bjóðar 10% avsláttur á allar vørur keyptar hetta
kvöldið.. so nú er at forkela seg sjálva...

Eftir loyndina verður Bryggjuquizz. Umfram teir vanligu vinningarnar frá Bryggjuni, verða eisini vinningar
frá Okkara, Tutl og Loyndini...

Skrá fyri kvöldið:
Loyndin: 19.30 - 22.00
spumarkapping: 22.00 - 01.00

Frá kl. 19.30 kostar tað 50,- at koma inn á Bryggjuna.

Handilin Loyndin, sum millum annað selir eggjandi undírlæði og sexleikur, fær góða umrøðu á heimasíðuni hjá Vestmanna kommunu í hesum døgum. Kommunan tekur veruliga eitt tærn fyri borgararnar í kommununi við hesum teksti:
»Enn einaferð verður Loyndin at hitta á Bryggjuni í Vestmanna!!! Við útvaldum vörum, sexutum móta-show við língrí og undírlæðum :-)
So nú er høvi hjá damunum at shoppa og harrunum at finna tað perfektu gávuna til síneehem eg meini konuna... Loyndin bjóðar 10% avsláttur á allar vørur keyptar hetta kvöldið.. so nú er at forkela seg sjálva...«

Penur áleypari

Nordlýsið skrivar sum vera man grein um Vodafonedystin millum KÍ og NSÍ farna vikuskiftið. Og har hava tey gjørt eina gløgga og viðkomandi eygleiðing. Skrivað verður soleiðis í dystarfrásøgnini: Ein stóð spyrjandi yvir, hvussu man kann loyva Christian Høgna at standa so fríður í 5-metrinum. Jú, har stóð hann so penur – Christian Høgni. Og so skoraði hann omaná tað heila. Einkí verður tó sagt um, hvørt málið eisini var pent ella ikki.

Møtast og skiljast

- Tú, Martin, passar tað, at tú skalt skiljast fyri fimtu ferð?
- Ja, tað passar.
- Og hvat, er tað tú ella konurnar, sum hava skyldina av tí.
- Tað er í øllum førum ikki mín skyld, tí tað eru altíð tær, sum biða um at verða skildar.

Kekka inn

Ein maður, sum skuldi sína árligu ferð til Spania, kekkaði inn á flogvøllinum. Hann hevði tvey kuffert við – eitt reytt og eitt svart.
– Eg vil gjarna hava, at tit senda tað reyða kuffertið til Spania, og tað svarta til Guatemala, segði maðurin við kvinnuna, sum skuldi kekka hann inn.
– Tíverri, tað ber ikki til, svaraði hon.
– Tað var eg glaður at hoyra, tí tað gjørdi tit í fjør.

Í RANGASTRÚPAN

Hvør vil hava tey óhugaligu?

Vit sóknast eftir hugaligum tíðindafólkum

Nordlýsið

Hurðin fór upp beinanvegin!

Væleydnað upplating á Norðurbryggjuni

Vágaportalurin

Ella fór skúlin við tyrluni

Tyrla við skúla til Dímunar

Portal.fo

Býta trý stig?

Víkingur og vágamenn býttu stigini

Kringvarp.fo

Vorðið sum feria – longri enn lærarar!

Tingið kundi verið saman, til skúlarnir fara í summarfrí, sigur løgmaður í svari til fyrispurning frá Bill Justinussen.

Kringvarp.fo

Nýggj tulking

Klaksvík er fólkariðasti býurin í einum víðkaðum lokáløki

Nordlýsið

Brendu Bin Laden

Terroristurin Osama bin Laden er dripin í eldkampi við amerikanskar trygðardeildir sunnudagin

Vágaportalurin

Nýggj deild

KÍ fekk í dystinum móti NSÍ á fyrsta sinni at merkja, at man nú spælir í Vodafonedildini.

Nordlýsið

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Farvæl Katrina Maria

F. 24.05 1832 – D. 28.04 2011

Eg var í iva. Skuldi eg senda krans ella blómur. Ella geva eina peningagávu til Figgjarligt støðufesti. Nei, tað bar ikki til, einki kontunummur var nevnt í kunninggerðini um jarðarferðina.
Var tó ivaleysur í, at til seinastu ferðina noyddist eg at fara, nú ein gamal kenningur, vinur er at gera í so nógv av, men kenningur hóast alt fór hiðani. Undan stórari skuld gamaní, men tað leggja tey einki í uppi har.
Bílegdi tí atgongdarkort, sum lá í postkassanum eina viku eftir at tað varð sent aðra staðni í sama postnummari sum eg búgvi í.
Atgongdarkort var eitt krav fyri at sleppa inn í kapellið har í kjallaranum eystan fyri Skansan.
Læt meg í tann svarta jakkan, sum eg annars gangi í hvønn dag.
Vit vóru ikki nógv. Kundu verið yvir 9000, men vóru bara 25, sum sýndu seinastu virðing og drýptu høvur, tá lokið varð neglt á tóma pengakistilin.
Eingin hvít kista at leggja hondina á, men nakrar hendur at taka í. Eingin var so kolasvartur humoristur at kondolera, heldur ikki eg. Eingin græt. Men onkur skilti ikki, hví deyðin er so mis-kunnarleysur og krevur so nógv. Vit tosaðu ikki hart, hetta var ein álvarsløta.
Í gongini uttan fyri salin nevndi eg tó, at seinast, eg var á fundi við tí nú deyða, fingi vit sunnudagsdøgurða og reyðvín í staðin fyri niðurskrivaða rósuvínið. Nógv reyp og innflutt undirhald afturvið. Jólaborðhaldsbrúðleypssangir, stór tøl á stórskíggja og eingin deyði í durunum. Ja, tá var lagið gott.
Her, hetta tunga hóskvöldið, vóru kaffi, posate og søtar rentuskattaðar keks. Løtan bar ikki meira enn tað. Endiliga var lítillætnei eingin skomm, men nú var bara ov seint, alt ov seint. Og eingin jarðarferðarhjálp frá Heilsutrygd.
So fara vit inn í salin. Eitt bert rúm. Einkí pynt, einki stás, einki sálmahefti við krossi á, eingi powerpoints, mikrofónin stóð

á low, eingin urgá, eingin bøn (ivaleyst tó onkur illbøn innan-tanna).
Deknurin staðfestir við at hyggja í eina Dimmalætting, at vit eru her lógliga, innkall-ingarfrestin er hildin. Klokkan 18.04 fer presturin upp til altarið, sigur sjúkrasøguna hjá líkinum. Tað hevði borið til at bjarga sjúklinginum, men tað vildu onnur ikki. Klokkan 18.23 er deyðin endaliga staðfestur eftir besta leisti, einmælt uttan atkvøðugreiðslu. Eg eri tann einasti, sum ikki havi atkvøðurætt. Hini stóðu tí deyðu nærri enn eg.
Eg, »tygum«, hava rætt til at taka orðið, men ikki atkvøðurætt, stendur í atgongdarkortinum.
Spurt verður um búgvið. Men einki er at arva, ikki so frægt sum ein tóm bússa. Talvan gongur ikki.
Á bróstinum í kapellinum, millum Nólsoyarfjørð í vind-eygunum, hanga avrit av kongaliga loyvisbrævinum Loyvisbrævið, sum Fríðrikur hin sætti, kongur, gav tann 24.maí í 1832. Elli var tó ikki deyðs-orsøkin.
Og kontan hjá Cathrine Marie Johannesdatter í Færø Amts Sparekasse hongur eisini har.
Næstan 179 ár, sum byrjaðu við 29 dálum og 48 skillingum og endaðu í ongum, ja, minni enn ongum.
Hví? Tí tað er ikki spennandi, ikki modernað, ikki trendy at læna fólki pengar, sum gjalda teir aftur. Sethúsaeigarar eru so keðiligir debitorar, eingin av-bjóðing, eingin váði.
Eykaaðaljarðarferðin var liðug. Hon var uttan spákingarferð út í veðurbarda býlingin millum heims og heljar. Eingin bjóðaði til ervi aftaná. So, farvæl meðni. Avtikin um sálina fóru vit til hús.
Tað, sum nú er eftir, orðnar Skiftirætturin. Tíkið er ikki við skuld.

Hvíl í friði Katrina Maria Jógvansdóttir